

távlatok

vannak helyek ahová egymagam járok
hogy mesélhessek neked a fákról
ahogyan megindulnak az őszebe
nem tudnak ők semmit a csupaszáságról
együtt hazudjuk át nekik a telet

rég elfelejtettem miért vagyok itt
madártávlatból hiába próbálgatom
a terek szűkösségére nincs bocsánat

imádkozom hát az itt tanyázó összes istenhez
hogyan legyen végre egy erdő
ahol elengedhetem
vagy továbbadhatom nekik
istentelen félelmeinket